

Folkepartis beslutningsforslag kommer til behandling her i Folketinget.

Vi har også nogle forudsætninger for at opheve forsvarsforbeholdet, så det er ikke bare sådan, at nu knipser vi lige med fingrene, og så er det væk. Men det, jeg bare vil appellere til i al stilfærdighed her i dag, specielt over for SF, som jeg tror kan spille en vigtig rolle på dette område, er, at vi undgår en alt eller intet-afstemning, når en ny traktat er forhandlet på plads – en afstemning, som både afskaffer forbeholdene med et fingerknips og sætter en helt ny traktat i stedet.

Jeg håber, SF vil gå i spidsen for en debat, men ikke bare om forsvarsforbeholdet, selv om jeg fornemmer, at der er kræfter i SF, der kan medvirke til at ophæve forsvarsforbeholdet. Nok er der stadig modsatrettede kræfter i EU, for så vidt angår ønskerne om den fremtidige sikkerheds- og udenrigspolitik, men man må alt andet lige sige, at efter at den danske undtagelse blev formuleret i 1993, er forsvarsdimensionen i EU blevet forankret i NATO, og dermed er de bekymringer, som hr. Holger K. Nielsen har, og som jeg også har haft, blevet gjort til skamme, vil jeg sige.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, hr. Holger K. Nielsen skal læse sit eget svar igen, når adrenalinen er faldet.

Hr. Holger K. Nielsen startede med at beskylde en del af Folketingets EU-ordførere for nærmest at betragte forbeholdene som landsforræderiske, og derfor skulle de afskaffes med bål og brand. Vi andre vil meget gerne have den seriøse og lodige diskussion om forbeholdene, som hr. Holger K. Nielsen efterlyser, og jeg betragter hr. Holger K. Niensens svar som en opfordring til at få den debat. Den vil jeg gerne på Det Radikale Venstres vegne give tilsagn om at deltage i.

Jeg vil til gengæld bede hr. Holger K. Nielsen om at sige, at hvis vi får den seriøse debat, og det viser sig, at der er rimelig grund til at være tryk ved den ordning, EU har med NATO og FN, vil SF også sige: O.k., så kan vi godt sige nej til det forbehold, for så er der sket en udvikling, vi kan være trykke ved, og som vi kan være sikre på er god for Europa og for Danmark.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen vi er alt for langt fremme nu. Jeg synes, vi skulle starte med den indholdsmæssige debat

om den europæiske sikkerhedspolitik, hvad den skal indeholde, og ikke mindst hvad der er Danmarks krav til en fremtidig europæisk sikkerhedspolitik. Det gælder ikke mindst forholdet til NATO: Hvordan skal forholdet mellem en EU-sikkerhedspolitik og NATO være? Vil der være brug for NATO fremover? Og hvordan vil forholdet til USA blive?

Man er nødt til at få alt det her koblet sammen med en indholdsmæssig langt mere konkret diskussion af, hvad europæisk sikkerhedspolitik er, og i en sådan indholdsmæssig diskussion er vi villige til at se på forbeholdene. Hvis de blokerer for, at Danmark kan spille en rolle, er vi villige til at se på undtagelserne, men hvad det ender med, kan jeg da ikke stå og svare på her i dag.

Vi vil godt præcisere, hvad vi mener. Når det drejer sig om forsvarsundtagelsen, er vi modstandere af en EU-hær, og vi vil stadig have en dansk stopklods for franske ambitioner om, at EU skal blive en militær stormagt. Det ønsker vi simpelt hen ikke. Men hvis det drejer sig om, at man for at kunne løse de andre sikkerhedspolitiske opgaver er nødt til at have en begrænset fredsbevarende kapacitet, og undtagelsen blokerer for det, er vi villige til at se på, hvordan vi kan løse det problem. Med andre ord: En pragmatisk tilgang til at løse konkrete problemer.

Kl. 16.50

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er uenig med hr. Holger K. Nielsen i, at vi er alt for langt fremme nu. Det er faktisk nu, tingene sker. Vi har netop udvidet NATO med en masse øst- og centraleuropæiske demokratier, så den europæiske sikkerhedspolitik er forankret i NATO. Det er der ingen tvivl om, og derfor er det jo lige præcis nu, vi har udgangspunktet for at diskutere, hvad vi skal med det danske forsvarsforbehold. Den diskussion er mere aktuelt end nogen sinde, så jeg vil blot sige til hr. Holger K. Nielsen, som mener, at vi slet ikke er så langt fremme endnu: Jo, efter Det Radikale Venstres opfattelse er vi der faktisk nu.